

Prima instanță: Jud. Buiucani, mun. Chișinău, Al. Negru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul:
judecătorii:

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca - Doneva, Iurie Bejenaru,
Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Orange Moldova”,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, prin care a fost
admis apelul declarat de Gherjovan Ivan și respins apelul declarat de Societatea pe
Acțiuni „Orange Moldova”, modificată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.
Chișinău din 10 decembrie 2015.

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gherjovan Ivan
către Societatea pe Acțiuni „Orange Moldova” privind rezilierea contractului și
repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La 03 iunie 2015, Gherjovan Ivan a depus cerere de chemare în judecata
împotriva Î.M., „Orange Moldova” S.A prin care a solicitat, inclusiv prin cererea de
concretizare a pretențiilor:

- rezilierea contractului din 13.02.2015, încheiat cu pârât;
- încasarea din contul pârâtei a prejudiciului moral în valoare de 15000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 13.02.2015 a încheiat cu Î.M., „Orange
Moldova” S.A un contract de prestare a serviciilor de telefonie mobilă, iar la
13.05.2015 s-a adresat către acesta cu cerere prin care a solicitat rezilierea
contractului din motiv că acesta ar conține clauze neclare și care-l defavorizează.

Menționează că, prin răspunsul din 21.05.2015 Î.M.,„Orange Moldova” S.A a respins cererea sa.

Relatează că, înainte de a încheia contractul contestat, a beneficiat de serviciile „Orange Pre Pey”, iar ulterior a fost telefonat de un reprezentant al părâtei, care i-a comunicat că ar fi în avantajul său să treacă la abonament și a fost invitat la un punct comercial al prestatorului pentru încheierea contractului, unde a încheiat un contract de prestare a serviciilor de telefonie.

Susține că, la încheierea contractului nu i-au fost explicate condițiile esențiale ale acestuia și nu i-au fost înmânate informații referitoare la serviciile indicate în contract, precum și faptul că nu cunoaște limba de stat, iar contractul este încheiat în limba română.

Explică că, anexele la contractul menționat i-au fost expediate ulterior și a criticat modalitatea părâtei de a face referire la anumite condiții esențiale ale contractului prin stipularea unor clauze redactate cu caracter deosebit de mici în raport cu textul principal al contractului, pe care nu a putut să le citească, iar conținutul lor nu i-a fost explicat.

Mai indică că, termenul contractului era de un an, iar contractul în sine este redactat pe o singură filă și nu conține clauzele esențiale pe care trebuie să le conțină un contract, fiind un mijloc de înșelare a consumatorilor.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 10 decembrie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, fiind constatată rezilierea la 13.05.2015 a contractului nr. DW 21715150 încheiat între Gherjovan Ivan și Î.M.,„Orange Moldova” S.A la 13.02.2015 privind prestarea serviciilor publice de comunicații electronice celulare. S-a încasat din contul Î.M.,„Orange Moldova” S.A în beneficiul lui Gherjovan Ivan suma de 1000 lei cu titlul de prejudiciul moral (f.d. 59, 62-67).

Ca motiv de admiterea parțială a acțiunii, instanța de fond a indicat că, consumatorul nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze cu clauzele contractuale înainte de a fi încheiat contractul, ca urmare, Gherjovan Ivan a fost impus să respecte o perioadă de 12 luni clauzele date pe care nici nu le-a negociat, indicând în sensul dat prevederile art. 5 alin.(5) din Legea nr. 256 din 09.12.2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

La 22 decembrie 2015, Î.M.,„Orange Moldova” S.A a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 10 decembrie 2015 (f.d. 69), completat (f.d. 80).

La 29 decembrie 2015, Gherjovan Ivan a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 10 decembrie 2015 (f.d. 72), completat la 11 aprilie 2016 și 29 aprilie 2016 (f.d. 79; 96).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 09 iunie 2016 a admis apelul declarat de Gherjovan Ivan și a fost respins apelul declarat de Î.M., „Orange Moldova” S.A.

A modificat hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 10 decembrie 2015 prin majorarea sumei adjudecate cu titlu de prejudiciul moral de la 1000 lei până la 3000 lei (f.d.106-115).

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, instanța de fond incorect a dat apreciere la caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice reieșind din circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanelor vătămate.

Ca urmare, argumentele apelantului Gherjovan Ivan și-au găsit confirmare, motiv din care a și fost modificată suma prejudiciului cauzat prin adjudecarea sumei de 3000 lei, sumă ce se prezintă ca fiind rezonabilă în raport cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către reclamant în urma acțiunilor ilicite a pârâtei.

La 08 august 2016 Î.M., „Orange Moldova” S.A a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea (f.d. 119- 122).

În motivarea cererii de recurs a indicat că, aprecierea instanței de apel este subiectivă, deoarece criteriile care stau la baza emiterii acestora trebuie să fie obiective și imparțiale.

Menționează că, instanța de apel în mod arbitrar a apreciat circumstanțele speței, or, poziția instanței este subiectivă și constituie o derogare de la exigențele prescrise din principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

Relatează că, instanța de apel, în motivarea deciziei, nu își justifică soluția, or, cerințele acțiunii sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse integral.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din.

Din actele pricinii rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat părților decizia instanței de apel redactată la 09 iunie 2016 (f. d.116), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia, la materialele cauzei lipsesc, motiv din care instanța de recurs consideră că recursul declarat de Î.M.,„Orange Moldova” S.A la 08 august 2016, este depuse în termenul prevăzut de lege.

La 23 august 2016, în adresa lui Gherjovan Ivan a fost expediată copia recursului f.d. 127 cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței împotriva recursului sus menționat.

La 19 octombrie 2016, Gherjovan Ivan nu și-a valorificat dreptul procedural de a depune referință în termen la recursul declarat de Î.M.,„Orange Moldova” S.A.

Conform art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 septembrie 2016 recursul declarat de Î.M.,„Orange Moldova” S.A a fost considerat admisibil și transmis în Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, pentru a fi examinate în fond.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel din următoarele motive.

Conform art. 442 alin. (1) CPC „Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi. ”

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, „Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs ”.

Verificând argumentele recursului, coroborat circumstanțelor de drept pe care este întemeiată decizia instanței de apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, instanța de apel a dat apreciere corectă pretențiilor deduse judecății, circumstanțelor de fapt stabilite, în rezultat, în mod legal și întemeiat, a modificată hotărârea primei instanțe.

În ședința de judecată, s-a stabilit că, prin acțiunea intentată, Gherjovan Ivan a solicitat rezilierea contractului din 13.02.2015 și încasarea prejudiciului moral în sumă de 15000 lei.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, prima instanță s-a pronunțat în favoarea admiterii parțiale a acțiunii formulate de Gherjovan Ivan.

Pentru a emite soluția enunțată, instanța de fond a reținut că, încheierea contractului sus menționat a dus la încălcarea dreptului subiectiv a reclamantului în calitate de consumator, deoarece nu a fost informat în modul corespunzător despre clauzele esențiale a contractului dat, ca urmare, Gherjovan Ivan a fost lipsit de dreptul de a lua decizii referitor la tranzacționarea serviciilor în mod liber și în interes propriu.

În continuare, prima instanță a constatat rezilierea contractului nr. DW21715150 din 13.02.2015 încheiat între Gherjovan Ivan și Î.M.,Orange Moldova” S.A.

A încasat din contul Î.M.,Orange Moldova” S.A în beneficiul lui Gherjovan Ivan suma de 1000 lei cu titlul de prejudiciul moral.

Instanța de apel a respins apelul declarat de Î.M.,Orange Moldova” S.A și a admis apelul declarat de Gherjovan Ivan.

A modificat hotărârea atacată prin majorarea sumei adjudecate cu titlu de prejudiciul moral de la 1000 lei până la 3000 lei.

În acest context, instanța de apel a indicat că, la încheierea contractului nr. DW21715150 din 13.02.2015, au fost încălcate dreptului subiectiv a lui Gherjovan Ivan în calitate de consumator, ultimul ne fiind informat în modul corespunzător despre clauzele esențiale a contractului dat, ca urmare, intimatul a fost lipsit de dreptul de a lua decizii referitor la tranzacționarea serviciilor în mod liber și în interes propriu.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră legală și întemeiată soluția instanței de apel, rezultată din justa interpretare și aplicare a normelor de drept material.

Din materialele cauzei se atestă că, clauzele contractuale, conțin doar informații despre prestator (Î.M.,Orange Moldova” S.A), intermediarul acestuia (punctul de vânzare ACCES 07 vânzător Vadim Grajdieru), informații despre client Gherjovan Ivan precum și informații administrative, cum ar fi limba aleasă (română) și limita de credit (300 lei), însă, nu conțin careva specificări privind condițiile esențiale ale acestuia cum ar fi, termenul, prețul serviciilor, caracteristicile abonamentului, modalitatea de plată etc., lipsesc.

Mai mult ca atât, o parte din contractul respectiv, situată imediat înainte de semnătura beneficiarului client, este redactată cu caractere de câteva ori mai mici, în raport cu mărimea caracterelor utilizate la redactarea contractului în general, fapt ce pune la îndoială obiectivitatea și legalitatea clauzelor date, având un caracter abuziv și obligatoriu față de consumator.

Or, potrivit art.4 al Legii nr.256 din 09.12.2011 cu privire la clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, se interzice comercianților să includă clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii. Orice clauză abuzivă introdusă în

astfel de contracte este considerată nulă din momentul încheierii lor. Orice contract încheiat între comerciant și consumator va cuprinde clauze contractuale clare, univoce, a căror înțelegere nu necesită cunoștințe speciale. În cazul contractelor în care toate clauzele sau o parte din ele sunt prezentate consumatorului în scris, acestea trebuie să fie redactate într-un limbaj clar și inteligibil, să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă documentului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte documente sau specificațiilor de orice natură. În cazul unor dubii cu privire la sensul unei clauze, prevalează interpretarea cea mai favorabilă pentru consumator. În cazul contractelor care conțin clauze standard, comerciantul are obligația de a pune la dispoziția consumatorului gratuit, la cerere, un exemplar de contract pe care îl propune în formă scrisă, pe hârtie sau pe un alt suport durabil acceptat de consumator.

Iar, art.5 alin.(1) și alin.(5) lit.(i) aceleași Legi, stabilește că, o clauză contractuală nefiind negociată în mod individual cu consumatorul este abuzivă în cazul în care creează, contrar cerințelor de bună-credință, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract. Sunt considerate abuzive clauzele contractuale care au ca obiect sau efect obligarea irevocabilă a consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului.

Tot potrivit clauzelor respective, rezultă că clientul confirmă faptul că a primit un exemplar de contract, Anexă, Condiții Generale de Utilizare a Orange Abonament, lista de prețuri Orange Abonament și că le acceptă. La fel acesta confirmă că a fost informat înainte de semnarea contractului despre abonamentul ales, plata lunară de abonament, creditul inclus în abonament, limita de credit, tarifele aplicabile, perioada minimă contractuală și condițiile încetării contractului.

Prin același aliniat se mai specifică că clientul, adică Gherjovan Ivan este de acord cu utilizarea de către Orange a datelor sale cu caracter personal, inclusiv transmiterea lor transfrontalieră, în scopul prestării serviciului care fac obiectul contractului respectiv, recuperării creanțelor și efectuării studiilor de piață, fapt ce a fost contestat de intimat.

Din considerentul că încheierea contractului a fost efectuată cu încălcări Gherjovan Ivan s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, solicitând rezilierea contractului sus menționat și încasarea din contul Î.M.,Orange Moldova” S.A în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 15000 lei.

Colegiul consideră corectă soluția instanței de apel privind modificarea hotărârii primei instanțe,or, la caz, intimatul - creditor Gherjovan Ivan este îndreptățit de a solicita prejudiciul moral, deoarece prin contractul nr. DW21715150 din 13.02.2015, încheiat între Î.M.,Orange Moldova” S.A și Gherjovan Ivan a fost încălcată legislația

în vigoare, însă, prejudiciul moral adjudecat de instanța de fond în mărime de 1000 lei, este mic reieșind acțiunile și comportamentul Î.M., „Orange Moldova” S.A față de consumator, care avea cel puțin obligația de a informa în limba cunoscută de client clauzele contractuale, fapt ce denotă cert cauzarea unui prejudiciu moral intimatului.

Conform art. 1422 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Potrivit art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Totodată, la evaluarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale, cu excepția clauzelor stabilite la art. 5 alin.(5) din Legea nr.256 din 09.12.2011 cu privire la clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, se va ține cont de: a) puterea diferită de negociere a părților; b) natura bunurilor sau a serviciilor; c) faptul că consumatorul a fost încurajat să-și dea acordul pentru clauza respectivă prin afirmația că va obține un beneficiu sau un avantaj din acceptarea clauzei respective; d) faptul că bunurile sau serviciile au fost vândute sau furnizate la comanda specială a consumatorului; e) faptul că comerciantul a acționat în mod corect și echitabil față de cealaltă parte ale cărei interese legitime trebuie să le ia în considerare.

Constată Colegiul că, prima instanță incorect a ținut cont de caracterul raporturilor juridice existente între părți și quantumul obligațiilor impuse/asumate prin contractul nr. DW21715150, de capacitatea fizică și psihică a reclamantului de a face față unor asemenea suferințe de ordin psihic și a apreciat prejudiciul moral în sumă de 1000 lei.

În temeiul art. 20 alin.(4) și (6) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13.03.2003, prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum și de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanța judecătorească. Pentru repararea prejudiciului cauzat consumatorului, acesta trebuie să facă dovada prejudiciului.

În această ordine de idei, Colegiu notează că o eventuală despăgubire mai mică ar contravine legislației naționale și Convenției Europene a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale precum și practicii CEDO și, anume de a asigura o satisfacție morală pe baza unor aprecieri în echitate.

Este de menționat că, prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului.

Prin urmare, având în vedere că răspunderea pentru prejudiciul moral are un caracter compensator care urmează a fi determinat de către instanța judecătorească, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, ținându-se cont de persoana reclamantului și de măsura în care această compensație poate să-i aducă satisfacție, având în susținere și prevederile art.1423 Cod civil.

Având în vedere circumstanțele esențiale ale pricinii în raport cu normele legale sus-indicate, instanța de recurs reține ca fiind corectă concluzia instanței de apel precum că prin acțiunile recurentului, intimatului i-au fost cauzate suferințe psihice, inclusiv prin includerea unor clauze abuzive în contractul încheiat, insuficiența informațiilor referitoare la serviciul contractat și incertitudinea referitoare la acesta, refuzul de a rezilia contractul la cererea legală, etc. suferințe care pot fi compensate prin adjudecare sumei de 3000 lei, sumă ce se prezintă ca fiind rezonabilă în raport cu cele expuse mai sus și cu perioada în care intimatul este supus suferințelor, Colegiul considerând că aceasta este determinată de o evaluare pertinentă

Or, potrivit art. 9 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

Iar, în virtutea art. 512 alin. (1) Cod civil, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 572 alin. (2) CC RM, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit. În conformitate cu art. 514 CC RM, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Reține Colegiul că, efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat. De esența acestui principiu este faptul că obligațiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute în actul din care au luat naștere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul și modul de executare. Condițiile, cărora trebuie să corespundă executarea obligațiilor sunt determinate de lege sau contract.

Menționează instanța de recurs că buna-credință este o cerință legală, potrivit căreia părțile contractante trebuie să-și execute obligațiile asumate astfel încât efectele contractului să corespundă, în cel mai înalt grad, voinței lor reale.

Indică Colegiul și prevederile art. 970 alin. (1) Cod civil, care reglementează expres că, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celelalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuiția convenită.

Relevă Colegiul că în sensul normei citate, este de înțeles că contractul de prestări servicii reprezintă o înțelegere (acord) conform căreia prestatorul se obligă să presteze beneficiarului anumite servicii, iar ultimul se obligă să plătească retribuiția convenită.

Din materialele cauzei, stabilește Colegiu că, instanțele ierarhic inferioare corect au ajuns la concluzia că cerința privind încasarea prejudiciului moral este parțial întemeiată și corespunde cerințelor art. 1422 Cod Civil și art. 20 alin.(4) și (5) Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13.03.2003, deoarece anume aceste norme materiale reglementează caracteristicile și circumstanțele încasării prejudiciului moral la perioada încheierii contractului de prestare servicii.

Astfel, Colegiul susține poziția instanței de apel și menționează că prejudiciul moral în mărime de 3000 lei este suficient să compenseze suferințele cauzate intimatului Gherjovan Ivan de această situație.

Deci, instanța de apel corect a modificat soluția primei instanțe care legal și întemeiat a încasat din contul Î.M., „Orange Moldova” S.A în beneficiul Gherjovan Ivan prejudiciul moral în mărime de 3000 lei.

Argumentele instanței de fond precum că, suferințele psihice cauzate lui Gherjovan Ivan pot fi compensate prin adjudecarea sumei de 1000 lei, deoarece recunoașterea încălcării dreptului de consumator, constatarea rezilierii contractului, este deja o satisfacție morală pentru intimat, sunt neîntemeiate, or, prejudiciul moral se apreciază, în mod indubitabil, în funcție de suportarea suferințelor psihice și frustrările generate de situația dată.

Ca urmare a studierii prezentului recurs Colegiul ajunge la concluzia clară și justă, că argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate și nu dispun de suport probatoriu legal.

Respectiv, Colegiul analizând materialele la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția dată de către instanța de apel este una întemeiată.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit atestă că motivele de casare invocate de recurent nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării recursului și acesta urmează a fi respins ca nefondat.

Reieșind din cele menționate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul, menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Orange Moldova”.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gherjovan Ivan către Societatea pe Acțiuni „Orange Moldova” privind rezilierea contractului și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul:

Iulia Sîrcu

judecătorii:

Tamara Chișca - Doneva

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu